

ЦІКАВА УКРАЇНА, ДЕ ВАРТО ПОБУВАТИ!

Історія щедро обдарувала нашу країну багатим і неповторним минулим, а природа – красою та різноманітністю. Щоб по-справжньому любити рідний край, його слід добре знати, вивчати його історію, мову, культуру - і тому у святкові вихідні дні цього року члени клубу відклали буденність та вирушили за яскравими емоціями і гарним настроєм у заплановану подорож Західним регіоном «Історичні та природні пам'ятки Волині та Поділля».

До плану подорожі було включено знайомство з переможцями конкурсу «Сім природних чудес України»: Дністровським каньйоном та Подільськими Товтрами, а також екскурсії до замків та фортець - Кременець, Терехівля, Бучач, Микулинці, Борщів, Нирків, Сатанів, Більче - Золоте, Тернопіль; до релігійних святинь Почаївської Лаври та Зарваниці; до Джуринського водоспаду, до печери Вертеба, до наземної печери Язичницька, тощо.

Так вже склалося історично, що територія Західної України завжди перебувала в епіцентрі різних міжусобиць, події минулих століть ніколи не давали жити тут спокійно. Як наслідок, практично

в кожному селі чи містечку віє історією. Ми на власні очі побачили замки, фортеці, костели, собори, старі фортифікації, що заслуговували нашої уваги.

У перший день перебування ми мали екскурсію по унікальній оборонній споруді в Україні, що зараз відома під назвою «Тараканівський форт» (розташована поблизу села Тараканів Дубенського району Рівненської області).

Із цікавої розповіді екскурсовода, ми дізналися, що на кінець XIX століття форт являв собою велике досягнення інженерної думки і був справжньою перлиною фортифікаційного мистецтва. Але після того, як він вже був повністю збудований, під час інспекції було виявлено, що його розташування не відповідає тим завданням, які перед ним ставились. Це означало, що мільйони царських карбованців Російської імперії були фактично поховані в землю. Через це форт вже на початку XX ст. був залишений росіянами і зайнятий австрійцями. Відбили його росіяни під час Брусилівського прориву 1916 року. Форт повністю втратив своє військове значення й поступово руйнувався, виявився вплив часу і відсутність звичайного догляду...

Зараз форт являє собою величезну споруду, верхні будови якої частково зруйновано, але нижні збереглися набагато краще. Старожили розповідають про фортечне підземелля, яке сягає вглиб щонайменше на три поверхи та зовсім недосліджене. Це таємниче і навіть містичне місце знаходиться в покинутому стані. Місцеві жителі приїжджають на шашлики, дітлахи катаються по галереях форту на велосипедах і лише зрідка туристи звертають з траси, щоб оглянути потужні стіни, довжелезні галереї та темні каземати Тараканівського форту.

Наша подорож продовжилася до Почаївської Лаври, яка з сивої давнини й по сьогодні є однією з найшановніших святинь, яку щорічно відвідують тисячі прочан. Золоті бані невидимою силою з великої відстані привабили до себе наші очі. Це величний архітектурний ансамбль, що складається з 16 храмів, резиденції архієпископа, дзвіниці, келій. Усі будівлі ідеально поєднуються з мальовничим ландшафтом, скелястим схилом

гори та терасами. Святинями Почаївської Лаври є відбиток ступні Божої Матері, джерело з цілющою водою, чудотворна ікона Матері Божої, мощі преосвященного Йова.

Відчули ми на собі цілющу властивість купальні Святої Анни, розташованої неподалік від Лаври.

Невелике містечко Кременець, яке дехто з нас відвідує вдруge, завжди дивує своєю самобутністю та оригінальністю. Свою назву місто одержало від мінералу «кремій», розповсюдженого в цій місцевості. Його оточує природне намисто - сім Кременецьких гір, що виникли 50 млн. років тому, вони входять до природного заповідника «Медобори». Наш екскурсовод Аделіна Віталіївна розповіла про заснування міста, про кожен визначну будівлю, про історію Замкової гори (зараз гора Бона, висота 105 м), де у XI ст. виникло давньоруське городище, а в XII ст. на її вершині з каменю-вапняку був споруджений замок, який у XIII - XIV ст. оточують кам'яним муром. Звідси відкривається прекрасний вид на місто. Велична цитадель викликала у ворогів страх, і навіть хан Батий не наважився штурмувати її.

Вразив, розташований у центрі міста, ансамбль єзуїтського колегіуму, де була відкрита Волинська гімназія, а потім – лицей, що перетворився на центр освіти Правобережної України й дістав назву Волинських Афін.

Завітали ми до найстаріших будівель міста - комплексу Богоявленського монастиря, заснованого 1633р. У 1638р. у його друкарні була видрукувана Кременецька граматика - підручник церковнослов'янської мови.

Подільський край відомий своїми підземними скарбницями – печерами. Саме через геологічну побудову на півдні Тернопільської, Хмельницької і на півночі Чернівецької областей сформувався цілий печерний масив: Оптимістична, Озерна, Атлантида, Мельнички, Кристалічна та Вертеба, що розташована поблизу села Більче – Золоте. Цю печеру ще називають «Наддністрянською Помпеєю» за те, що тут знайдено найбільше предметів матеріальної культури різних епох.

Всі були в захваті від відвідування печери Вертеба – єдиного в Україні підземного музею трипільської культури. Єдиний тому, що трипільці ніде не жили в печерах, недарма їх називали «дїтьми сонця». І лише ця печера чимось привабила давній народ.

(Далі буде...)

Кіреєва С.М., керівник
красназничо-туристичного клубу «Патріот@
Кашуба С.А.,
редактор газети «Сільський інженер»